

frygter, behøver han ikke at frygte. Hvis det er det, som begrunder hans Modstand mod Forslaget, skal han opgive den, thi den Omstændighed, at der nedsættes en Kommission for at faa indviklede og ikke sammenhængende Lovregler lovfæstet i en klar og bestemt Form, kan ingenlunde foregribe det Arbejde, som man kan vente med Hensyn til Alderdomsforsørgelse og Folkeforsikring her i Landet. Og andet er det ikke Tanken, at denne Kommission skulde udrette, end at sammenarbejde den uhyre Mængde forskellige uensartede Lovregler i en fast og enkel Form.

Jeg havde henpeget paa Finanslovs-kommissionens Stilling i denne Sag. Det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) sagde, at den havde afsluttet sit Arbejde, inden den Beretning, hvortil jeg hentydede, var kommet frem. Det er nu ikke ganske rigtigt; Finanslovs-kommissionen havde slet ikke afsluttet sit Arbejde før endnu et helt Aar efter, den sad jo, saa længe den arbejdede med Statsregnskabet; men det kan være lige-gyldigt i denne Sammenhæng. I denne Beretning, som jeg desværre ikke har ved Haanden og ikke har kunnet skaffe mig, medens det ærede Medlem talte, er der ganske tydeligt henpeget paa, at den Opgave, som skulde stilles den her foreslaaede Kommission, var det umuligt for de meget kyndige Medlemmer i Finanslovs-kommissionen at løse, og at man derfor mente, at den maatte behandles paa anden Maade. Jeg takker det ærede Medlem, som nu giver mig Kommissionens Beretning. Jeg skal da tillade mig at opløse de sidste Ord af den. Der staar: „Udvalget mener derfor, at Kommissionen maa indskrænke sig til at udtale sin Forventning om, at Regeringen vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, hvorved det da tillige kunde være at tage under Overvejelse at undersøge Muligheden for at tilvejebringe ensartede Regler for Tjenestemænds og deres efterladtes Pensionering, idet der i de successivt givne mangfoldige Pensionsbestemmelser gør sig mange indbyrdes Forskelligheder gældende, der mulig ikke alle nødvendig-gøres af Hensynet til Tjenestevillaarenes Forskellighed“. Dette er i Virkeligheden Grundlaget for det Lovforslag, jeg har tilladt mig at fremsætte. Finanslovs-kommissionen arbejdede jo dog meget grundigt og var en Kommission, som det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) dog neppe har fundet overflødig — jeg vilde for Resten ønske, at det ærede Medlem fra Bælum havde fremsat ganske bestemte Enkeltheder og Fakta med Hensyn til de

overflødig Kommissioner —, men den kunde ikke løse dette Spørgsmaal, fordi det i en vis Forstand er ret stort, da saa mange forskellige Love og Bestemmelser skal drages ind derunder, og det paa den anden Side er en Opgave, der kræver en ganske særegen Sagskundskab, nemlig den, som Embedsmænd, der sidder i de forskellige Ministerier og i Aarevis har syslet med disse Pensionsforhold, er i Besiddelse af. Jeg har altsaa fulgt Finanslovs-kommissionens Anvisning ved at fremsætte dette Lovforslag.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Det var meget heldigt, at jeg havde bedt om Ordet for en kort Bemærkning inden det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), for det er til ham, jeg vil rette mine Ord.

Statspension her i Landet gives udelukkende i Henhold til Lov, med andre Ord, der er det stærkest muligt Baand paa Statsmagten med Hensyn til Pension, saa stærkt, at ingen, der en Gang har opnaaet Ret til Pension og ikke selv fortaber sin Ret, kan miste den undtagen frivilligt. De Pensionslove, vi har, er gamle, fra 1851 og 1858, og af de specielle Regler om Pension ved jeg ikke, at der er en eneste, som har en Foreløbighedsbemærkning. Med andre Ord, der kan ikke skabes stærkere Baand for Statsmagten med Hensyn til Pension end det, der er; en Regulering gennem en Kommission vil i saa Henseende hverken gøre fra eller til. Derimod kan der muligvis i en almindelig Regulering hidført ved en Kommissionsbetænkning og det Resultat, den fører til i Rigsdagen, komme til at staa, at fremtidig ansatte Tjenestemænd ikke kan regne paa den hidtil gældende Ret til Pension. Der er følgende meget god logisk Mening i mit Standpunkt: jeg støtter Ministeren i Nedsættelsen af en Kommission, fordi disse Forhold, som i over en Menneskealder vil vedblive at bestaa, er indviklede, men samtidig, hvad det ærede Medlem var glad for bavset over — uden Grund, thi jeg har paa Tryk mindst tre eller fire Gange i de sidste 11—12 Aar fremstillet den Anskuelse —, ønsker jeg principielt, at Statens Tjenestemænds Pensionsret ophæves, deres Lønninger reguleres derefter, og at de bliver stillet med Hensyn til deres Alderdomsforsørgelse ligesom andre Statsborgere.